

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Imago 35. Mens immotæ manet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Semper virens, semper noua
 Quam fronde ver coronat,
 Audin? canoras hospites
 Inuitat huc aëdon;
 Quid eruditum tinniens,
 Sed Caritas aëdon;
 Christum canit; par accinit
 Et ipsa Nympha Christum.
 Sic Nais, alesque æmulam
 Chelyn lyræ mariat.

IOANNIS CONSTANTIA.

Quid existis in desertum videre? arundinem vento agitatam?

Imago 35.

Mens immota manet.

- I. Cor ardens stat in
2. Lunula, super erectum
3. Axem, quem circa
4. Rota alata vertitur,
5. Picta pateris, cum unguibus aureis, coronis, & lancibus; item
6. Gladijs, compedibus, & catenis.
1. Ioannis animus stabilis, in
2. Instabili vita decursu persistit,
3. Solido virtutis studio, & tenore;
4. In volubili mundo,
5. Opes, honor, voluptas, & fortuna dona circumferuntur, ut alliciant ad delicias,
6. Mina, & supplicia, ut à virtutis studio absterreant frustra sunt.

Asclepias

Asclepiadeum.

Cor flagrans radiat, statque volubili,
 Ceu fax fida, rorâ, cedere, nescium:
 Frans quod nulla trahit, nulla vel emouet
 Vis, quâ iam steterit gradu.

N O T Æ.

1. Cor. *Christus interrogat: Quid existis videre? an arundinem vento agitatum? Clarè explicat quanta, & quam solida fuerit Ioannis sancto in proposito constantia; qui non, ceu arundo, ad omnem fluentis aëris appulsam, & imperium sese in omnem partem facili nutu, & obsequio inflecteret: nec etiam rerum coelestium inanis fuerit, ut solâ virtutis imagine, vanam sanctimonie famam, & popularis fauoris auram aucuparetur. Dic mihi, obsecro, eiusmodine vanum glorie animal Ioannem credas, quem sub horrido cilicio, in deserto seorsim agentem, intueris? minime verò, quisquis recte iudicat, id censuerit; nec id censeo. Ille, ille est Lucerna ardens, & lucens celesti illo igne, qui nunquam intermoriturus sempiterni instar sideris, perennat.*

2. Lunulâ. *Quâ lucernâ, seu eor lucens non quotidiana huius vitæ (que Luna mutabilior est) vices, incrementa, & defectus imminuant, augeantque, nedum virtutis splendorem infuscent.*

3. Axem. *Stat enim, & stabit æternum, vni Deo inherens, qui immotus dat cuncta moueri. Vti & Ioannes, immobili perstans in virtutis gradu, omnium animos ad pœnitentiæ studium mouet, atque conuertit.*

*H in**Rorâ.*

4. Rota. Quem nec temporis volubilitas, nec annorum circa eum recursus, uti nec mundi volubilis, vel inanis fortuna sollicitudo, ne hilum quidem ab eo, quem semel institit, gradu possit unquam dimouere.

5. Picta coronis. Nedum honoris splendor, opum copia, aut voluptatis illecebra, vel quidquid auribus, oculisve suavi, adeoque grauiori periculo, blanditur; eum ab virtutis studio, quantumuis aspero, abducant.

6. Gladijs. Quod si nullis unquam ridentis fortuna blanditijs cesserit; putasne ullis mortis sauentis cessurum minis? quasi vero id terror è ferreo extorqueat pectore, quod gratia non eblanditur.

Iustum, & tenacem propositi virum,
Non ciuium ardor praua iubentium,
Nec vultus instantis tyranni
Mente quatit solidâ.

Per me licet, sit ille, quem sapiens, ut stultum irridet. Præcordia fatui quasi rota carri, & quasi axis versatilis cogitatio eorum. Nempe quem volubiliam circa se rerum cursus, & recursus nusquam quietum de mentis statu deiecit; cerebrumque sui vertigine conturbat, & debilitat. Denique suâ volubilitate, ceu rota impetu secum abripit; &, ut alteram rotam, animum circumagit. Quo in errore plerique mortalium versantur, & in mundo, ceu pistrino, miseri in circumagenda mola, & assidua cura seruiunt aterbam, & quidem sponte, seruitutem.

Ioannis

Ioannis in Christum Amor, illis ipsis,
quibus eum adspersit, aquis magis,
magisque accenditur.

Imago 36.

Haurit aquis ignes.

1. Sol, in quo nomen I E S V irradiat
 2. Fonti, è quo
 3. Radij
 4. Genio stanti in crepidine
 5. Cor vrunt in aperto pectore.
1. I E S V S suam gratiam
 2. Baptismo infundit, quem Ioannes adumbrat suo baptismo.
 3. Gratia ea de causa
 4. Animum Ioannis ad quas
 5. Illustrat, & inflammat.

AD IOANNEM.

Fons nitet, vt speculum, cui solis inardet imago.
Vreris hoc speculo: quam bene fundis aquas!

Fructus dignos pœnitentiæ Ioannes
suo baptismo, & lacrymis
pœnitentium elicit.

Imago 37.

*Hora fluat; sed semper bonos
hinc stabit.*

H iij

1. Genio